

INTERVIU

CU PROF. LOREDANA BOZEȘAN

LICEUL-VÂRSTA MARILOR CUTEZANȚE

Andreea Popa și Sandra Vereș, clasa a XI-a A

1

Cum a început cariera dumneavoastră în învățământ?

A început firesc, urmare a facultății și a specializării pe care mi-am ales-o. Adică erau două variante la absolvire: fie profesor, fie traducător. Mie, personal, mi-a plăcut foarte mult școala și mai ales liceul. Întotdeauna am zis că, dacă aș putea repeta ceva în viață, aș retrăi anii de liceu. Deci, am ales să fiu profesor.

Care credeți că sunt cele mai eficiente metode de evaluare în actualul sistem de învățământ?

Eu cred cu tărie în metodele moderne de evaluare, adică proiecte și portofolii. Sunt metode extrem de ample și eficiente pentru că evaluează nu doar cunoștințele memorate ale unui elev, dar dă posibilitatea acestora să pună în practică ceea ce știu, să fie creativi, să respecte termenele limită, să lucreze în echipă. Un proiect poate cuprinde multe fișe de lucru cu diferite sarcini, crearea unor platforme de comunicare (cele multimedia sunt extrem de eficiente), prezentări scrise și orale. Se poate întinde pe durata a mai multor ore, 10-12 la clasă și încă pe atâtea acasă.

Am făcut trei asemenea proiecte ample, dintre care două cu actualele clase a XII-a. A fost multă muncă. Fiecare clasă și-a creat un blog al clasei și acolo am postat toate sarcinile de lucru. Am comunicat online. Eu postam cerințele, elevii rezolvările. Apoi comentam, dezbăteam totul online. Au fost proiecte reușite. Sigur, produsele finale au fost prezentate în clasă. Și astfel, prin aceste proiecte, am verificat mai multe abilități: de citire, de înțelegere a unor texte citite (au avut și muncă de cercetare), de scriere, de comunicare orală. Se poate testa astfel orice și elevii sunt mult mai implicați pentru că le oferi teme din viața de zi cu zi, îi lași să cerceteze, să creeze, să colaboreze, să lucreze online. Sunt și controlați prin fișe de lucru, prin termene limită, dar au și multă libertate. Și elevilor le place să fie creativi. Iar, prezentarea finală are rigorile ei, dar a ieșit întotdeauna foarte bine. E adevărat că notele sunt mai mari, dar nu din clemența profesorului ci pe meritul și munca elevilor. Deci, avantajele sunt multe. Eu nu spun că metodele clasice de evaluare nu sunt bune, dar ar trebui ca o evaluare pe semestru să fie prin proiecte.

Care credeți că este cea mai importantă calitate a unui profesor? Dar a unui elev?

Părerea mea este că meseria de profesor se poate face doar dacă ai vocație. Nu poți să iubești meseria aceasta dacă nu iubești copiii, așa cum sunt ei, cu bune, cu rele, dacă nu îi înțelegi. La fel

de important este ca un profesor să fie bine pregătit profesional. E nevoie de studiu permanent. Trei lucruri sunt esențiale pentru un profesor: iubire, răbdare și studiu.

Adolescenții au calitățile lor: cutezanță, vioiciune, vioioșie. Dacă mai adaugă un dram de seriozitate, muncă și politețe rezultă o combinație de succes.

Ce părere aveți despre studiile în străinătate?

Mulți dintre cei mai buni absolvenți ai noștri pleacă la studii în străinătate, dar nu toți. E de înțeles că pleacă, li se oferă burse, condiții mai bune, șanse de realizare profesională superioare celor din țară. E o vânătoare de minți luminate în Europa. Și în școala noastră au venit reprezentanți de la universități din Marea Britanie și și-au expus ofertele. Și dintre absolvenții noștri sunt câțiva foarte buni, care și-au depus dosarele la facultăți din Europa. La toți le-am făcut scrisori de recomandare. Îi înțeleg, îi ajut și le doresc succes. Sunt sigură că unii se vor întoarce la un moment dat ...

Cum reușiți să vă împărțiți timpul între copiii de acasă și copiii de la școală?

Dimineața mi-o petrec cu copiii de la școală și după-amiaza cu copiii de acasă. E foarte bine așa. Sunt înconjurată de tinerețe și dragălaşenie.

Cum vă place să vă petreceți timpul liber?

Îmi place să stau cu familia, să călătoresc, să mă joc cu copiii, să ascult muzică. Am învățat să mă bucur de lucruri, chiar și de cele mai mărunte și să le consider un dar. Am citit undeva că fericirea constă în momente fericite și așa e. Totul e să le observăm și să ne permitem nouă să ne bucurăm de ele.

Cum descrieți anii de liceu?

Anii mei de liceu? Au fost cei mai frumoși, dar nu pentru că așa mi s-a făcut nu știu ce. Nici măcar nu mi-am dat seama atunci ce frumos a fost. Ci, pentru că e vârsta marilor cutezanțe și speranțe, a marilor căutări. Am fost o eleva silitoare, șefa clasei. Dar am știut și să mă distrez. Și acum când trec prin Lugoj, pe lângă liceul meu, „C. Brediceanu” mă emoționez. Într-un an am fost în comisia de bacalaureat acolo, și am fost foarte bucuroasă să revăd profesorii, sala de clasă, biblioteca, totul...

Ne puteți împărtăși o experiență haioasă din viața dumneavoastră?

Păi în ultimii ani, experiențele haioase se leagă de fiica mea. E un copil extrem de activ și foarte năzdrăvan. Am petrecut câteva zile în Viena. Maia avea cam patru ani atunci. Am intrat într-un muzeu foarte frumos dar și mare, cu expoziții pe trei nivele. Eu, soțul meu și Dani, fiul meu mai mare o supravegheam, pe rand, pe năzdrăvană. La un moment dat am fost foarte absorbiți de niște vestigii din Egiptul Antic și am uitat să stăm cu ochii pe copil. Am fost smulși din contemplare de vuietul sacadat al alarmei muzeului și imediat am căutat cu privirea fetița. Era acolo, aproape de noi, dar sărise peste panglica de protecție și lovea cu manulele într-o tapiserie antică. Cum bătea ea, așa răsuna alarma și, aparent, acest lucru îi făcea o mare plăcere. Evident că am reacționat și am luat copilul de acolo. Cât despre personalul muzeului, ce să spun, au fost deosebit de discreți și amabili. Norocul nostru că ne aflam în Viena, orașul cel mai prietenos cu copiii, din Europa.

Daca ar fi să puteți alege din nou, ați opta tot pentru o carieră de profesor?

Cred că da. Simt că meseria asta mi se potrivește ca o mănușă, îmi oferă multe satisfacții, îmi bucură sufletul. Dar sunt și alte aspecte, mai practice, care uneori mă fac să îmi pun semne de întrebare. Sunt plusuri și minusuri, ca peste tot.

Ce așteptări aveți de la noile generații de elevi?

Să accepte că au multe de învățat, de la noi - profesorii, de la părinți, de la voi - colegii lor mai mari și să își dorească să învețe. Să fie frumoși și în exterior, dar și în interior, să aibă răbdare cu ei și cu ceilalți, să fie perseverenți cu idealurile lor și să lupte pentru ele.

Ce sfaturi/gânduri aveți pentru elevii dumneavoastră?

Zilele acestea i-am sărbătorit pe absolvenții claselor a XII-a. M-am despărțit de clasa mea, a XII-a D și am rememorat împreună parcursul lor în această școală, de la copiii năzdrăvani din clasa a IX-a la tinerii maturi de astăzi. Mă uitam la ei și eram mândră pentru ceea ce au devenit: tineri serioși, sufletești, inteligenți, politicoși. Ce le doresc elevilor mei? Absolvenților le doresc, în primul rând, mult succes la examene și o viață împlinită, cu sănătate și iubire și multe momente fericite; să rămână la fel de frumoși și puri, ca acum! Iar celorlalți elevi, să fie ca ei și să se bucure de liceu, de clipele frumoase petrecute aici și să învețe. Cred în educație și în puterea ei și mai cred că un om educat este un om împlinit. Nici o criză economică nu îți poate răpi cunoștințele.

O ÎNCERCARE DE PROFIL PSIHOLOGIC

Dr. Simona Butunoiu

Asistent medical, o profesie care implică o suită de trăsături și abilități, care îl pune în centrul sistemului și activității medicale. Este o persoană activă, omniprezentă, care, așa cum îi este denumită profesia asistă la orice înseamnă activitate medicală scriptică sau faptică și nu doar asistă în mod pasiv ci, se implică dozat și responsabil.

Sacrificiul adus oricărei profesii medicale se traduce în tributul orelor de gardă care nu țin cont de programul de lucru normal dar nici de zilele săptămânii. Ca om, cu viață personală, probleme personale trebuie să ai suficiente resurse psihice să îți poți organiza viața în așa fel încât să le cuprinzi pe toate. Este o experiență ce se învață din mers, din experiența de zi cu zi, ca primii pași de copil. Cu timpul, devine o obișnuință, o a doua noastră natură și devine o provocare continuă care nu ne lasă să intrăm în monotonie, în plafonare.

Implicarea zilnică în problemele ce se ivesc vine pe fondul rutinei de profesie ce presupune protocoale, reguli locale și generale, dar în același timp diversitate și specific individual. Așa cum nu tratăm boala, ci pacientul care este unic și căruia trebuie să ne adaptăm continuu și activitatea asistentului medical are o unicitate, adresabilitate proprie cazului. Din acest punct de vedere există și, totuși, nu există rutină, repetitivitate, dar mai ales nu există plictiseală.

Sufletist, sensibil la suferință sau la consecințe, este prima persoană ce apare la patul bolnavului și care trebuie să îi inspire încredere, siguranță și liniște, oricât de critică sau urgentă ar fi situația.

Timpul dedicat pregătirii practice presupune atât instruirea practică din timpul școlarizării cât și timpul activității de voluntariat, premergător angajării în care se desăvârșesc aceste aptitudini și se demarează o maturizare profesională. Primii pași practic încep de pe băncile școlii când, sub supravegherea și cu explicațiile asistentelor medicale cu vechime înțeleg, descoperă și apoi aplică practic manevre și proceduri de bază, întâi pe manechine speciale de antrenament. Ulterior vine marea încercare prin care ceea ce s-a învățat practic în sălile de demonstrație se traduce prin activitate și manevre la patul bolnavului.

Empatia, împărtășirea înțelegerii față de starea de suferință a bolnavului trebuie să fie un mod obișnuit de a reacționa, astfel încât întreaga atitudine să aducă confort, suport psihic și încredere față de actul medical care nu este întotdeauna dintre cele mai plăcute. Această calitate este una dintre cele mai importante și care ține de adevăratul profesionalism al asistentului medical.

Neobosit în a încerca să acopere întregul corolar al atribuțiilor de serviciu, asistentul medical întreține relații profesionale cu toți colegii de program, de la cei de pe aceeași secție, secții diferite, laborator. Trebuie să cunoască toate traseele funcționale ale secției sau spitalului pentru a putea fi cu adevărat eficient.

Truda sa este de multe ori răsplătită de o privire recunoscătoare, un zâmbet admirativ, care echivalează cu toate florile de pe lume. Recunoașterea adevărată vine, însă în timp și este încununată de aprecierea colegilor și superiorilor săi.

Munca susținută, fără a sări peste pași mărunți dar necesari ai pregătirii îi vor asigura succesul și împlinirea profesională și personală.

Eleganța profesiei și atitudinea personală pot impune admirație și respect, atât din partea pacienților, cât și a colegilor, dar adevăratul talent este în a menține aceste calități nealterate dealungul carierei.

Dăruirea, perseverența și de multe ori rezistența fizică fac parte din calitățile pe care le dezvoltă anumite secții de vârf medical, cum sunt cele de chirurgie și specialități chirurgicale ca: transplant, ATI, chirurgie cardio-toracică, politraumatologie, etc...

Inițiativa și creativitatea nu trebuie să îi lipsească, deoarece de multe ori este nevoie să găsești soluții alternative în interesul bolnavului. Acesta este motivul pentru care asistentul medical trebuie să își cunoască foarte bine îndatoririle, competențele și să decidă fără a-și depăși limitele legale și deontologice ale profesiei.

Calmul și cumpătarea sunt de multe ori trăsături ce conduc la echilibru și în final competență.

Atenția sa se îndreaptă spre mai multe ținte fiind nevoie atât de atenție concentrată pe ceea ce este de imediat interes, dar și distributivă, față de totalitatea sarcinilor care îi revin pentru a le putea îndeplini armonios și la timp.

Loyalitatea și abnegația față de meseria aleasă se traduce în întregul comportament, dar mai ales în relația directă cu pacientul căruia trebuie să îi respecte cu sfințenie confidențialitatea și secretul profesional prin a nu populariza altor persoane sau aparținători, date despre pacient decât cu acordul său personal.

Sunt încă multe aspecte ce pot fi punctate față de această profesie și probabil sunt și greu de epuizat. Aceasta nu demonstrează decât complexitatea și frumusețea unei profesii care nu va fi nicicând plicticoasă, de rutină, liniară și fără provocări. Devine astfel un câmp de acțiune în care personalitatea și caracterul se vor cizela continuu și au toate premisele să evolueze în cel mai frumos mod.

Succes celor care vor îmbrățișa acest drum! Asemeni unui trandafir frumos ca aspect dar și foarte parfumat, cu cât spinii sunt mai mulți cu atât mai mare satisfacția și mai frumos efectul.

TERMINOLOGIE SPECIFICĂ DOMENIULUI IT

Prof. Angelica Sîrbu

Ca toate disciplinele și mai noua materie de studiu "Tehnologia Informației și Comunicării,, are terminologie specifică, necesar pentru a fi însușită, deoarece este evaluată prin examenul de competențe digitale la subiectele de teorie . De multe ori termenii împrumutați de la alte discipline capătă o altă conotație în acest domeniu, dar cei mai mulți dintre termeni sunt traduși sau preluați exact din limba engleză. De aceea mi-am propus să exemplific doar câteva dintre expresiile folosite pentru a reliefa importanța însușirii corecte a semnificației din domeiul IT ai termenilor preluați din diferite medii.

Termenul de **celulă (cell)** din Microsoft Office Excel reprezintă o unitate a foii de calcul care este localizată prin număr de linie și coloană denumire care nu are nici o legătură cu celula de la Biologie .

Termenul de **a naviga** preluat din domeniul transporturilor navale este folosit pentru operațiunea de căutare pe Internet prin intermediul unui Browser.

Termenul **Vierme** (worm) este un tip de program care infectează calculatorul și intră în categoria virușilor informatici denumire preluată tot din domeniul biologiei.

Termenul de **protocol** are altă semnificație în Informatică precizând un set de reguli de transmitere a datelor pe Internet.

Termenul de **cookie** (biscuit) provine din limba engleză și reprezintă un fișier special trimis de un server pentru a identifica obiceiurile de lucru ale unui utilizator de Internet

Termenul de **Master** (stăpân) este folosit pentru un calculator în rețea care preia controlul celorlalte calculatoare legate cu el în rețeaua de tip **stea**, celelalte calculatoare fiind denumite **Slave (sclavi)**, iar relația este de **master-slave**

Termenul **câmp** este folosit în Microsoft Office Acces pentru crearea unei zone de introducere a diferitelor tipuri de date, cu o altă conotație decât termenul câmp din vorbirea curentă.

Termenul **Bus (autobuz)** preluat din limba engleză are semnificația de magistrală de transmisie de date și comenzi în structura sistemului de calcul

Lista poate continua si daca sunteți interesați putem continua în numărul viitor al revistei.

DESPRE TUTORIALE

Prof. Sorina Marin

Utilizarea mijloacelor multimedia în învățământ conduce de la un mediu de învățare centrat pe profesor, la unul centrat pe elev, în care profesorii nu mai reprezintă sursa cheie de informație și de transmitere a cunoștințelor, ci colaboratori ai elevilor, iar elevii nu mai sunt receptori pasivi de informație, ci se implică activ în propria lor educație. Se constată o creștere calității instruirii, în cazul în care metodele tradiționale se înlocuiesc sau se completează cu metode moderne, care implică noile tehnologii.

Conform Wikipedia, un **tutorial** este o metoda de transfer de cunoștințe și poate fi folosit ca parte a învățării. Mult mai interactiv și mai specific decât o carte sau un curs, un tutorial încearcă să învețe prin exemplu și furnizează informațiile necesare pentru a finaliza rezolvarea unei probleme.

Platforma **www.w3schools.com** este unul dintre cele mai complete site-uri cu tutoriale Web oferind un set bogat de oportunități: materiale pentru învățarea și aprofundarea tuturor limbajelor cu ajutorul cărora se pot construi site-uri Web, o varietate de exemple online foarte utile, posibilitatea testării cunoștințelor acumulate, posibilitatea obținerii de certificări.

AeL reprezintă o platformă eLearning ce oferă diverse facilități de gestionare și prezentare de conținut educațional, precum materiale interactive tip multimedia, ghiduri interactive, exerciții, simulări și teste.

Elevii clasei a XII-a de la profilul matematică - informatică au acces la **Tutorialul de predare a Tehnologiilor Web în liceu**. Față de sistemul tradițional de predare/ învățare/ evaluare utilizarea tutorialului la clasă prezintă unele avantaje:

- mobilitatea - posibilitatea de a accesa conținutul materialului educațional cu ajutorul calculatorului de oriunde și oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână
- prezentare concisă și selectivă a conținutului educațional
- individualizarea procesului de învățare - parcurgerea lecțiilor poate fi făcută treptat și repetat, controlându-se rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid și permanent
- administrare online - utilizarea tutorialului necesită asigurarea securității utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea elevilor

Se poate afirma că elevii atunci când au sarcini foarte clare și bine definite, sunt capabili să lucreze independent de profesor. Elevii trebuie învățați să învețe. Tutorialele au rolul de a susține activitățile de autoinstruire pentru orice persoană interesată.

MĂSURA

JUDECĂȚII ȘI CUNOAȘTEREA DE SINE

Prof. Septimia Nica

Din natura omului face parte conștientizarea imperfecțiunilor, dar și neacceptarea lor de către propria ființă. Astfel ne întrebăm repetitiv: oare omul se cunoaște pe sine însuși? Sintagma lui Socrate, deși veche, a continuat să preocupe pe om, indiferent de statul său social, determinându-l să nu renunțe la efortul său, la perfecționare, la depășirea limitelor: "Cunoaște-te pe tine însuți."

În creștinism se vorbește adesea despre datoriile față de propria persoană: cinstirea/cunoaștere de sine (respectul), dragostea de sine și smerenia. Omul este îndemnat să se cunoască pe sine- capacitatea de a discerne, limitele și posibilitățile intelectuale, afectele, pornirile instinctuale, defectele, armonia dintre trup și suflet, etc. Nu există rețetă pentru cunoașterea de sine, nici momentul standard sau vârsta potrivită; trebuie să existe dorința de a te cunoaște, de a te accepta și abia apoi urmează șlefuirea spiritului uman. Apar nenumărate întrebări, cu multe variante de răspuns, pe care nu îl poți copia de la celălalt: de la... "Așa sunt eu!" la... "Cine sunt de fapt?", Cum să-mi gestionez mai bine trăirile?, Cum îmi ascult nevoile și dorințele pentru a putea alege? Am ales bine? Cum îmi dezvolt potențialul și ce vreau să obțin? și cel mai adesea: "cine sunt" și "cine vreau să devin?". Fiecare găsește răspunsul mai devreme sau mai târziu, ajungând la liniștea interioară, la armonia aproape perfectă dintre trup și suflet, la altruism, la dragostea de sine și de ceilalți, în care gelozia și invidia nu există, la răbdare și înțelegere, la un sistem de valori morale autentice, la prețuirea vieții, ca cel mai frumos dar. "Zi de zi să fi ca tine! Nu fi azi unul, altul-apoi și altul peste un an sau doi, ceea ce ești să fi din plin, nu doar puțin câte puțin" (Henrik Ibsen).

Dacă omul s-ar cunoaște pe sine cu adevărat, atunci nu ar mai cere de la ceilalți ceea ce el nu poate oferi, judecata lui aspră ar deveni corectă, autentică, raportată la adevărate valori/modele. Mentalitatea colectivă ne spune că orice greșeală trebuie pedepsită și face din fiecare om un "mare și demn" judecător, care împarte sancțiuni- verbale sau fizice- care au scopul de a îndrepta pe cel ce a greșit, dar adesea procedeul eșuează: corectează doar pe termen scurt.

Repetitiv, paiul și bârna, o comparație și un sfat autentic, mai nou sau mai vechi decât sintagma lui Socrate(depinde de perspectivă):

„De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău și nu te uiți cu băgare de seamă la bârna din ochiul tău? ... Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău” (Mt 7, 1-5).

9 MAI

ZIUA EUROPEI

Denisa Popescu-Clasa a X-a B

Pe continentul european, Ziua Europei este o sărbătoare anuală a păcii și unității în Europa. Sunt două date pentru sărbătorirea acestei zile: 5 mai pentru Consiliul Europei și 9 mai pentru Uniunea Europeană (UE). Pentru UE, această zi este de asemenea cunoscută ca Ziua Schuman, comemorând declarația istorică a ministrului de externe francez, Robert Schuman. În 1985, Comunitățile Europene (care mai târziu au devenit Uniunea Europeană) au adoptat drapelul Europei folosit de Consiliul Europei până atunci, ca simbol propriu al comunităților. Cu toate acestea, liderii comunităților au decis să stabilească Ziua Europei la 9 mai 1950, în celebrarea Declarației Schuman.

Pentru a marca acest eveniment important, Consiliul Școlar al Elevilor din Colegiului Național "Ana Aslan" a organizat un concurs adresat elevilor din clasele a IX-a.

Concursul a avut drept scop prezentarea, la alegere, a unei țări, membră UE din punct de vedere geografic, istoric, social, cultural-artistic, etc. Țările alese pentru prezentare au fost: Grecia (clasa a IX-a A), Spania (clasa a IX-a B), Italia (clasa a IX-a C), Germania (clasa a IX-a D).

Juriul a fost alcătuit din: prof. Septimia Nica, Andreea Popa, Denisa Popescu și Flavius Nechita. Prezentatorii evenimentului au fost: prof. Cristina Mandae și Sandra Vereș, suportul tehnic a fost sigurat de Alexandru Guță din clasa a XI-a D.

Concursul s-a desfășurat pe patru probe:

Proba surpriză - probă de cultură generală și rapiditate- identificarea rapidă a unui număr de zece imagini reprezentând cele mai importante obiective istorice din țările membre UE, expuse echipelor într-o prezentare Power-Point.

Prezentare Power-Point- echipele au prezentat țările alese în cadrul unei prezentări Ppt, fiind punctate următoarele aspecte: încadrarea în timp, corectitudinea/coerența în exprimare/prezentare, cantitatea de informație, calitatea/originalitatea prezentării Ppt, colaborarea dintre membrii echipei.

Prezentare postere- echipele au realizat postere cu tradițiile culturale, culinare, aspectele sociale, cultura muzicală, reprezentative pentru țările prezentate, cu scopul de a scoate în evidență aspectele inedite specifice fiecărei țări, clasa a IX-a A a pregătit un mic festin cu mâncăruri tradiționale grecești.

Întrebările fulger- un set de întrebări din istoria constituirii Uniunii europene.

Momentul premergător acordării premiilor a fost asigurat de elevii clasei a X-a C, care au impresionat audiența cu o mica scenetă "Un pedagog de școală nouă" de I.L. Caragiale și momentul muzical prezentat de Patricia Botineștean și Oriana Cian, din clasa a IX-a B.

Echipele premiate în cadrul concursului au fost: Premiul I - clasa a IX-a A, Premiul II - clasa a IX-a D, Premiul III - clasa a IX-a C, Mențiune clasa a IX-a B.

Orice competiție stimulează spiritul creator al elevilor, munca în echipă, învățarea prin descoperire, dorința de perfecționare, într-un mod non-formal și interactiv și sper ca acest concurs să aibe continuitate în următorii ani școlari, iar CȘE-ul să se implice la fel de activ ca și în acest an.

CE EXPERIENȚĂ!

Georgiana Lazăr, clasa a XI-a A

Ce experiență, ce emoții, o adevărată aventură, un real succes. Sunt doar câteva cuvinte prin care pot descrie Gala Absolvenților liceului nostru drag. Am aflat deabea cu o săptămână înainte că voi fi prezentatoare. În viața mea nu m-am gândit că voi prezenta o gală, în fața unui public atât de numeros. Spre surprinderea mea nu am avut emoții deloc, aproape deloc. Mă tot gândeam cum va fi, îmi făceam tot felul de scenarii posibile în minte, poate mă împiedecam pe scenă, poate cădeam de pe scenă, poate nu urmăream desfășurătorul și ziceam numai prostii, poate aia, poate cealaltă, poate poate. Părinții mei aveau cele mai mari emoții pentru mine și am impresia că eu le-am transmis, inconștient, toate aceste emoții. Ce nu știam eu era că, de fapt, totul avea să decurgă mai mult ca perfect. Când m-am trezit în dimineața galei, eram puțin neliniștită, cred că încă nu eram conștientă ce aveam să fac. Sigur nu eram! Am ajuns la școală și am pornit împreună cu colegii mei și doamna profesoară Mandae spre Consiliul Județean. Nu știu cum să vă mărturisesc că eu scriind aceste rânduri, parcă re trăiesc pas cu pas, emoție cu emoție, acea zi de miercuri. Odată ajunși în sala festivă, eu cel puțin am fost copleșită. Am urcat pe scenă și am privit în toate colțurile. Sala mi se părea imensă de parcă toată Timișoara ar încăpea acolo. Rânduri de scaune jos, rânduri de scaune sus, reflectoare, microfoane, cortine, ce caut eu aici? M-a dezavantajat faptul că nu am fost spectatoare la nici un alt eveniment precedent al școlii noastre acolo și nu știam cu ce mă confrunt. Vreau să vă zic că nici măcar atunci nu aveam emoții. După fix 30 de minute după ce am ajuns acolo au început să sosească profesorii, fiecare cu clasa la care avea atunci oră. Mi s-au înmuiat picioarele și mi s-a pus un nod în stomac. În cel mult un sfert de oră toata acea sală cu capacitatea de 500 de persoane s-a umplut până la refuz! Profesorii din primele rânduri mi-au inspirat încredere, o urmă de tristețe, emoții, nostalgie și foarte multă mândrie. A sosit și momentul meu. Am păși pe scenă, pe pantofii mei cu un toc atât de înalt încât mă mir că nu am făcut o boacăna, cu o oarecare nesiguranță. Odată ce am rostit acele cuvinte de început, toată nesiguranța mea, emoția, tracul, frica de eșec, toate au dispărut. Nu mi-a venit să cred. De l-a tremuratul picioarelor, transpirații și emoții, am ajuns să îmi doresc să fiu pe scenă și să le vorbesc oamenilor. Nu exagerez cu nimic când spun că în sală erau 500 de persoane dar era liniște și erau receptivi. Am simțit că toți ascultă ceea ce zic, nu doar aud.

Din backstage, piveam doamnele și domnii profesori diriginți cum își creau speech-ul în spatele pupitrului. Niciodată și niciunde nu am vazut un așa amestec de bucurie, emoție, mândrie și tristețe decât acolo. Am rămas profund impresionată și recunoscătoare că am putut să iau parte la așa ceva. Am realizat că în ciuda tuturor aparențelor și a tuturor impresiilor pe care dorim să le lăsăm, cu toții suntem oameni și în aceste momente lăsăm să se vadă cine suntem cu adevărat.

Eforturile colegilor mei, a celor din clasa a 12-a cât și a celor din clasele mai mici nu a ramas nerăsplătite. Aplauzele și țipetele de bucurie au fost pentru mine cea mai bună răsplată pentru tot efortul depus.

Nu mi-a venit să cred că ziua pe care abia o așteptam s-a terminat. Întreg spectacolul a fost un real și neașteptat succes.

„ASLĂNEȘTII” „MOJI SU DRUGOVI” (“EI SUNT TOVARĂȘII, CAMARAZII MEI”)

Prof. Cristina Mandae

Trupa de Teatru “Aslăneștii” a însemnat pentru mine, în primul rând, o mare provocare.

Totul a început cu o simplă lectură a unei piese de teatru „Exerciții de conversație și pronunție franceză pentru studenții americani” de Eugen Ionesco. Am plonjat în teatrul absurdului și asta a fost marea noastră șansă. La primul Festival Național de Teatru “Copil în Europa”, în iunie 2013, eram niște necunoscuți. Dar, pentru juriu, am reprezentat o mare surpriză. Ne-au apreciat și ne-au acordat Premiul Special pentru Dificultatea Repertorială.

De atunci, au urmat încă patru piese montate: “POP CIRA ȘI POP SPIRA” de Stevan Sremarc, “Doamna Ministru” de Branislav Nusici, “ÎNCEPEM” I.L.Caragiale și recent “PROFESORUL DE FRANCEZĂ” de Tudor Mușatescu.

Multe emoții, lacrimi de bucurie, uneori mici dezamăgiri, invidii...Zece spectacole susținute la concursuri, festivaluri, parteneriate educaționale. Trei turnee memorabile: la Vrșeț, Sebia (iunie 2013 și martie 2015) și, respective, la Roman (mai 2014).

Am trăit momente frumoase împreună, am avut satisfacții enorme! În spatele acestora, însă, au stat multe ore de repetiții și un efort susținut. O dăruire totală din partea tuturor!

Dar, ceea ce contat cel mai mult pentru membrii Trupei, a fost o frumoasă pietenie și o nemaipomenită coeziune. De aceea, eu îi consider “moji drugovi” prietenii mei, “Aslăneștii”! Adică: Carina Covaciu, Dragan Pașici, Mario Sima, Nicoleta Scurtu, Raluca Buzdugan, Anita Juchiac, Alexandra Gheorghiu, Robert Cojocar, Nicolae Tudor, Adrian Cozma, Adreea Sîrbu, Vlad Chiș, Denisa Todor – Membrii fondatori

GÂNDURI

DE ABSOLVENT

Gala absolvenților – Promoția 2015

12

Stimați profesori, dragi părinți și colegi, numele meu este Ulici Loredana Alexandra și am onoarea de a reprezenta în această zi specială clasa a XII-a A, îndrumată pe parcursul celor 4 ani de Doamna Adriana Sopon și Doamna Carmen Stroescu.

Încep prin a vă spune că liceul nu înseamnă doar ore, teste și pauze. Liceul reprezintă mult mai mult de atât. Acesta ne-a dat prilejul de a întâlni prieteni adevărați, prima iubire, ne-a dat ocazia de a ne angaja în competiții și ne-a pus în fața primelor lecții decisive în viață.

Liceul de alături peste ani va rămâne un loc plin de amintiri care ne-au marcat adolescența. Este locul în care am intrat copii, în care ne-am maturizat și acum pășim cu mai multă încredere într-o nouă etapă a vieții noastre. Pentru toate acestea vă mulțumim dumneavoastră, domnilor profesori pentru că ne-ați luminat și îndrumat în toți acești ani.

Doresc să le mulțumesc părinților pentru sacrificiile făcute ca noi să ne aflăm aici și nu în ultimul rând scumpilor mei colegi, alături de care, am trecut prin zile bune și rele, cărora le urez succes la bacalaureat și o viață împlinită.

Trebuie să vă mărturisesc că acum, când am ajuns la sfârșitul liceului și constat cu tristețe că nu mai e cale de întoarcere simt o oarecare invidie pentru profesorii mei, deoarece ei au șansa de a retrăi perioada aceasta iar și iar. Nu sunt norocoși? Nu sunt stresați de testul de mâine, de data de la română sau de apropierea bacului. Dar orice lucru bun are și un sfârșit pe măsură. Astăzi este o zi specială și pentru cea care ne-a fost un real sprijin în ultimii ani, cea care ne-a certat când a fost necesar dar care a continuat să ne privească cu aceeași ochi blânzi deși am supărat-o de nenumărate ori. Minunata noastră doamnă dirigintă, Carmen Stroescu spune anul acesta, o data cu noi, rămas bun liceului, locul în care a învățat sute de elevi, asemenea mie să iubească biologia fie că au devenit medici sau nu. Doresc pe această cale să îi mulțumesc în numele colegilor mei pentru încrederea, răbdarea și sfaturile acordate.

Alexandra Ulici, clasa a XII-a A

Stimată Doamnă Director, stimați domni profesori, dragi colegi, cu emoție mă aflu astăzi în fața dumneavoastră în calitate de reprezentant al clasei a XII-a C, o clasă care pentru mine a fost ca a doua mea familie.

Acum patru ani, am pășit încrezători și plini de emoție pe poarta Colegiului Național „Ana Aslan”,

neștiind ce era pregătit pentru noi. Am trăit clipe minunate, de care ne vom aduce cu drag aminte peste ani și ani.

Liceul, drum al educației și al înțelepciunii, ne-a ajutat să devenim ceea ce suntem, ne-a maturizat și cu ajutorul timpului petrecut aici am învățat ce sunt prietenii. Din păcate, timpul este necruțător, iar astăzi este sfârșitul unei etape importante din viața noastră, însă privim înainte unde ne așteaptă o nouă viață de care ne vom bucura.

Pe această cale doresc să mulțumesc domnilor profesori că au împărtășit cu noi din vastele lor cunoștințe, că au avut răbdare și ne-au dat sfaturi atunci când am avut nevoie, dar și domnului diriginte, Lugojan Sorin, care ne-a acordat încredere și m-a ajutat să îmi dau seama ce înseamnă responsabilitatea.

Sunt sigură că ne vom aduce aminte cu drag de orele de matematică care au fost pentru noi ca o avertizare că viața nu e atât de ușoară precum pare.

Doresc să mulțumesc în mod special Doamnei Director, Soșon Adriana, dar și fostului Domn Director, Jula Gheorghe, care au reușit să facă din această instituție un liceu de prestigiu din care sigur vor ieși oameni mari.

Deasemenea, aș vrea să mulțumesc părinților pe care îi iubim mult și care au fost alături de noi în momentele grele ale vieții noastre. Colegilor mei le mulțumesc că au fost alături de mine și vreau să le spun că îmi va fi dor de ei. Le doresc succes în viață și să reușesc să atingă toate țelurile la care aspiră.

Aș dori să închei cu acest citat al lui Constantin Brâncuși „Trebuie să încerci neconștient să urci foarte sus, dacă vrei să poți vedea foarte departe.” Vă doresc succes tuturor la examenul de bacalaureat și să obțineți tot ceea ce doriți!

Pațcan Bianca, clasa a XII-a C

Pentru mulți dintre noi, liceul reprezintă leagănul adolescenței, locul în care se infiripă prietenii de lungă durată și, totodată, momentul în care ne formăm caracterul. Păcat că petrecem în liceu doar 4 ani... Peste ani și ani ne vom aminti cu drag de orice coleg, profesor, poate chiar de cel mai cumplit test la matematică. Mergem spre etapa următoare a vieții cu speranța că un alt adolescent va pași pe urmele noastre și va descoperi frumusețea anilor de liceu.

Diana Similie, clasa a XII-a A

O MICĂ-MARE

VICTORIE

PREMIUL I PENTRU VICTORIA TOTH LA CONCURSUL INTERJUDEȚEAN DE CREAȚIE PLASTICĂ „ARLECHINUL 2015”

Prof. Traian Abruda

Așa cum arătam și în titlu, eleva Colegiului Național „Ana Aslan” Timișoara, în competiție cu alți 450 de elevi din întreaga țară, a reușit ceea ce era, oarecum, previzibil: să obțină un premiu. Dar nu orice premiu, Premiul I!

De ce spun că era așteptată performanța Victoriei? Sigur, legat numai și numai de calitățile lucrării propuse - o pictură în tempera de o mare... maturitate și frumusețe, o imagine de un expresionism moderat, cumva în spiritul școlii românești interbelice, dar având și ceva din atmosfera picturilor cu arlechini din perioadele roz și albastră ale lui Picasso.

De unde atâta, dincolo de sensibilitate și talent, știință și cultură plastică? Mi-ar plăcea să cred că de la orele de educație vizuală, de la vizitele la Muzeul și Biblioteca de Artă, dar știu bine că ar fi de luat în considerare mai mult decât atât: anterior anilor de liceu, Victoria Toth a studiat la Liceul de Arte Plastice din Timișoara (un mic „secret”: și subsemnatul...), iar asta, cu evidență, se vede! Să nu bagatelizăm, însă: condițiile pot fi prielnice, dar fără talent și mult exercițiu, ca în orice domeniu, sigur nu am fi acum în situația, fericită, de a vorbi despre performanță!

Și atunci - poate se vor întreba cei mai mulți - de ce Victoria nu este încă elevă la arte? Mărturisesc, asta am întrebat-o și eu încă din debutul anului școlar, când mi-a fost dat să-i văd primele lucrări. Mi-a oferit un răspuns simplu, cumva de așteptat: o anumită neîncredere în consistența morală și materială a statutului artistului vizual în societate, de aici o înțeleaptă grijă pentru... ziua de mâine! Dar chiar așa, sunt convins că despre premianta noastră de acum se va mai auzi, și artisticește vorbind!

Nu pot să nu remarc, ca notă finală, bucuria și promptitudinea cu care doamna directoare Adriana Sopon a felicitat-o pe Victoria și a însoțit-o, (chiar într-o zi de... 13 mai) la festivitatea de decernare a premiilor, la Teatrul „Merlin” din Timișoara! Și acest „detaliu” mă face să cred că Victoria Toth a ales bine, că acum se află la o școală ce, dincolo de cerințele-i specifice, nu-i va îngădi nici dragostea, atât de nobilă și frumos formativă, pentru artă!

BUNELE MANIERE

Beatrice Botaș, Clasa a XI-a A

15

Poate v-ați întrebat și voi de multe ori atunci când sunteți într-o situație mai delicată și stând în fața unei persoane, dacă să recurgeți la politețe sau la vulgaritate. Întâlnesc persoane politicoase care îmi aruncă în grabă scuze urmate de un sincer zâmbet și altele care pur și simplu îmi dau de înțeles prin mimica feței că prezența mea îi dezgustă. De ce? De ce sunt diferențele acestea atât de mari de caracter între persoane? Oare este stresul în familie? La job? La școală?

Eu întotdeauna am fost de părere că bunele maniere au fost cele mai bune oportunități de a ieși cu ușurință dintr-o încurcătură, dar în ultima vreme, mi-am pus câteva semne de întrebare. Oare este bine ce fac? Oare mai au rost cuvintele „te rog”, „mă scuzați”, „permiteți-mi”, „cu plăcere”, „mulțumesc”?

Lumea devine din ce în ce mai stresată și, cu timpul, orașul devine ca o junglă, o sălbăticie. Și sunt sigură că sunt multe persoane în situația mea. Am mai observat și că această situație este întâlnită frecvent la adulți și bătrâni și se manifestă adesea asupra adolescenților. Oare de ce? Și acum știu ce ziceți unii dintre voi. Spune-ți că suntem mai bătărași și mai nepoliticoși față de persoanele mai în vârstă. Dar nu e așa. Nu suntem toți crescuți de aceeași mamă.

Am întâlnit zilele trecute o femeie bătrână în troleibuz și am întrebat-o frumos dacă ar dori să stea jos. Mi-a răspuns că nu. La stația următoare, lângă mine, se eliberase un loc. Femeia s-a grăbit să se așeze apoi, a intrat în vorbă cu o altă bătrână și am auzit-o: „Adolescenții din ziua de azi, nu te lasă să stai jos, parcă au crescut pe câmp”. De atunci, îmi pun semne de întrebare. Oare avea rost să o întreb pe bătrână dacă dorea să stea jos? Oare are rost să mulțumesc când primesc ceva? Oare atunci când văd o persoană cunoscută pe stradă, să înclin capul în jos și să trec cât mai repede pe lângă ea și să o ignor? Oare mai are rost cuvântul „te rog” în vocabularul nostru? DA! Poți să fi sigur că au! Respectul nu îl vei câștiga la loterie, el se construiește. Cuvântul te rog poate schimba o grămadă de lucruri, inclusiv când vrei să-ți atingi un scop anume. Persoana respectivă poate nu-și mai amintește de tine, salută-l tu și reamintește-i, cu ocazia aceasta câștigi și popularitate. Mulțumește de fiecare dată când primești ceva, data viitoare poate vei primi mult mai mult. Sunt o grămadă de avantaje pe care le câștigi. Ah da, poate nu-ți va răspunde înapoi sau te va ignora în continuare? Cui îi pasă!? Gândește-te la tine. Fi mândru/ mândră de ceea ce ai făcut. Să nu te descurajeze nici un pic. Ești mult mai câștigat/ câștigată decât persoana care te-a ignorat. Persoana respectivă poate a avut o zi proastă, nu trebuie să-ți-o faci și tu la fel. Fii tu însuți, ține capul sus și ignoră răutățile celorlalți.

DEBUT POETIC

Andreea Popa, clasa a XI-a A

IERTAREA

Toți copii când se nasc,
La biserică se duc,
Împreună cu nănașii
Să primească Duhul Sfânt.

Preotul pentru ei se roagă,
Să le fie lor iertat
Păcatul cel strămoșesc
Și să-nceapă o nouă viață,
Pe pământ Dumnezeiesc.

Ție Doamne-ți mulțumim
Că ne-ai dat îngerul tău,
Să ne ferească de rău,
Să ne arate calea dreaptă
Sa ne spună că împărăția ta ne-așteaptă.

TU

În gândul meu mereu ești tu,
Îmi dai putere să visez,
Îmi luminezi și sufletul,
Și lângă tine radiez.

Mi-e dor de tine chiar și-acum,
Și zi și noapte mă gandesc,
De s-ar face totul scrum
Eu tot pe tine te iubesc.

Mă-ntorc spre tine și zâmbesc,
Iar mâna ta-mi mângâie fața,
Sunt fericită, te iubesc!
Iar fără tine nu-mi văd viața.

MAMA

Mama e o icoană sfântă
Și în suflet o port mereu,
Ea îmi este alături
Și la bine și la greu.

Mama, e un cuvânt divin,
Cu însemnătate mare,
Este un dar sublim
Care-l are fiecare.

Ea dă ființă altor ființe,
Și trăiește-n armonie,
Așteptând recunoștință,
Iubindu-și copiii pe vecie.

O ființă mediocră
Și modestă tot odată
Care-așteaptă ca răsplată,
Dragoste adevărată.

ALE

MATEMATICII VALURI

Victoria Toth, clasa a IX-a B

17

Am fost rugată astăzi să scriu câteva rânduri despre mine, despre mine Victoria Toth, eleva Colegiului Național Ana Aslan din Timișoara. Trebuie să recunosc că este o atribuție destul de grea, găsindu-mă mai în largul meu dacă rezolv o problemă de matematică complicată sau implicându-mă în vreun proiect interesant.

Voi începe oarecum cu începutul. Am moștenit abilitățile matematice de la tatăl meu și perseverența de la mama. Apoi am avut șansa de a întâlni profesori de matematică dăruți cu har și pasiune, care rând pe rând mi-au dăruit tot ce au avut ei mai bun. Aș dori să le menționez aici pe dragele mele profesoare de matematică: Iuliana Csudar, Marioara Fara și Ana-Maria Iacob.

Am început anul acesta școlar cu mare bucurie. Colegiul Național Ana Aslan a fost prima mea opțiune la repartizarea computerizată și am reușit. Am ales acest liceu după o adâncă chibzuință și consultându-mă cu părinții. Am conchis astfel, că la acest liceu mă voi putea dezvolta frumos, astfel încât să-mi pot îndeplini visul de a deveni DOCTOR.

A fost un an școlar greu și frumos în același timp. S-au împlinit orele lungi de muncă cu clipele frumoase petrecute împreună cu colegii, cu satisfacțiile școlare. Am avut parte și de o reușită deosebită. M-am calificat la faza pe țară a concursului de matematică Adolf Haimovici. Desigur, aș putea să povestesc aici despre orele nesfârșite petrecute studiind, dar nu ar fi corect și nici adevărat fiindcă acele ore le-am petrecut frumos făcând ceea ce-mi place. Doamna profesoară Iacob m-a susținut și ajutat din tot sufletul. Alături de mine pot spune că a fost tot corpul profesoral al liceului, ajutându-mă și sprijinindu-mă cu toate cele necesare deplasării la Iași. Astfel, aflând aici oportunitatea, doresc să mulțumesc Colegiului Național Ana Aslan pentru implicarea și dăruirea cu care îndrumă tânără generație spre viitor.

Deși concursul de la Iași nu a avut pentru mine un rezultat materializat în premiu, eu socotesc că am câștigat. Am văzut locuri noi, oameni noi, am câștigat experiență și cred că pentru concursul de anul viitor voi fi mai pregătită.

DESPRE ASTRONOMIE

Sandra Lele, clasa a XII-a A

18

“Dacă vrei să faci o plăcintă de mere de la zero, va trebui să inventezi mai întâi Universul “ - Carl Sagan

Salut, sunt Sandra.

Nu vreau să vă plictisesc cu de ce iubesc EU astronomia, ci voi încerca să vă fac și pe voi să o îndrăgiți, sau măcar să vă puneți niște întrebări existențiale.

Nu am mult spațiu la dispoziție (În revistă! Că loc în Univers este destul) așa că am hotărât să vă împărtășesc doar câteva “curiozități”.

În primul rând, chiar dacă ni se pare că știm multe despre orice, Universul este încă un mare mister, descoperim lucruri noi despre el în fiecare zi.

Soarele, o pitică galbenă (așa îi spun și astronomii, nu te uita așa la mine!), produce în fiecare secundă echivalentul a 100 de miliarde de bombe nucleare (cei de-a 12-a știu cum stă treaba cu bombele, așa-i?, stresați de bac ce sunteți?).

În Soare ar încăpea 1 milion de Pământuri (probabil lui Ion i-ar lăsa gura apă numai gândindu-se la atâta țărână).

Pe Venus ninge cu metal și plouă cu acid sulfuric. Atmosfera e compusa din 96.5% CO₂ și este cea mai fierbinte planetă din sistemul solar datorită efectului de sera. (Ei, uite că Afrodita nu e atât de pașnică pe cum credeau vechii greci! Venus este o zeiță foarte, foarte “nervoasă”!).

În constelația Acvila există un nor de gaz care conține destul alcool pentru a umple 4×10^{14} de miliarde de halbe de bere (nu, nu am greșit, chiar atâta conține).

Stai într-o seară uitându-te la stele și îți închipui că le vezi cum sunt în prezent? Ei bine, te înșeli, noi de fapt ne uităm în trecut. Cea mai apropiată stea, Alpha Centauri este la aproximativ 4 ani lumină distanță de noi (adică o vedem așa cum era când Bin Laden a fost ucis), iar Universul observabil se întinde pe aproximativ 14 miliarde de ani lumină. (Așa că înainte să spuneți despre persoanele vârstnice "Vai, ce bătrân/a este!" gândiți-vă puțin înainte).

În ultimii 20 de ani au fost descoperite peste 1000 de planete aflate în afara sistemului nostru solar. Vânătoarea de planete asemănătoare cu Terra va deveni în curând mai acerbă decât căutarea aurului din Yukon!

Jupiter a fost la început un rebel, distrugând în timpul procesului de formare o primă generație de planete. Deci "Big Brother" nu ne ajută doar prin faptul că deviază traiectoria asteroizilor (ca să putem să frecăm menta la ora de română liniștiți, fără să ne îngrijorăm de o posibilă apocalipsă), ci într-o oarecare măsură ne datorăm și existența acestui uriaș gazos.

Găurile negre (Vă rog să nu râdeți prea tare!) au o forță gravitațională atât de puternică, încât dacă o pană s-ar afla lângă una, ea ar cântări câteva miliarde de tone. Se crede că în centrul fiecărei galaxii există câte o gaură neagră supermasivă, rămășiță a primelor stele formate în Univers.

Dacă galaxia Andromeda ar fi vizibilă cu ochiul liber, ar părea de 6 ori mai mare decât Lună.

Din spusele astronomilor, centrul galaxiei noastre are gust de zmeură și miroase a rom.

Există mai multe galaxii decât numărul boabelor de nisip de pe toate plajele Terrei.

Majoritatea sistemelor solare sunt formate din două stele, deci Soarele nostru este o raritate!

Așa-i că e enervant când apar purici la TV? Ei bine, măcar ne putem consola cu faptul că o parte din ei sunt provocați de radiațiile produse de Big Bang!

Dacă ar fi să comparăm vârsta Universului cu un an calendaristic, toată istoria umanității s-ar rezuma la 5 minute.

Se crede că opusul găurilor negre sunt găurile albe, care sunt atât de săturate de materia absorbită că încep să o "scuipe" afară ca o fântână.

CĂLĂTORIE ÎN ȚARA HAȚEGULUI

Alexandra Pupe, clasa a X-a A

Țara Hațegului este o regiune istorică situată în sud-vestul Transilvaniei, jud. Hunedoara. Această regiune este una dintre cele mai bogate regiuni ale României din punct de vedere istoric, deoarece aici se găsesc câteva dintre cele mai importante monumente de arhitectură și arheologie din țară.

Am vizitat împreună cu colegii mei de clasă, dar și cu cei din clasele a 10-a C și a 11-a B locuri pe care cu greu le vom putea uita, locuri în care parcă timpul a stat în loc și au păstrat cele mai frumoase amintiri ale strămoșilor noștri. Unul dintre aceste locuri este Muzeul civilizației dacice și romane din Deva unde am văzut vase din lut, bijuterii sau arme din vremea Imperiului roman. Ceea ce mi-a plăcut mie în mod deosebit a fost Secția de Științe ale Naturii, deoarece am observat specii pe care nu le-am mai văzut până acum.

O altă oprire a noastră a fost la Castelul Huniazilor sau Corvineștilor, unul din cele mai importante monumente de arhitectură gotică din România.

Ultimul loc pe care l-am vizitat a fost biserica de piatră Sântămăria Orlea, o biserică reformată care a fost catolică în trecut. Această biserică este una dintre cele mai vechi din România, fiind ridicată în sec. XIII și rezistând până în zilele noastre. Biserica Sântămăria Orlea se află la mică distanță de castelul familiei nobiliare Kendeffy, pe care însă nu am avut ocazia să-l vizităm.

Excursia din Țara Hațegului a fost o bună ocazie de a cunoaște persoane noi, de a te împrieteni, de a-ți cunoaște colegii și în afara orelor de curs, dar și de a afla lucruri interesante despre țara noastră și de a vedea locuri pe care nu toți au ocazia să le vadă și pe care ar trebui să le prețuim mai mult. Mi-a plăcut foarte mult această "călătorie în Țara Hațegului" și voi reveni cu drag de fiecare dată când voi avea ocazia.

IMPRESII DE EXCURSIE

Prof. Ramona Chinez

În această excursie am avut ocazia să cunosc locuri deosebite și să interacționez cu alți oameni. La Castelul Huniazilor am reușit să descopăr locuri cu adevărat deosebite care îmi umplu sufletul de bucurie. La biserica Sântămărie Orlea, istoria era la loc de cinste, oamenii erau nerăbdători să relateze despre povestea Țării Hațegului.

Cristina Iurcuț, clasa aX-a B

Excursiile îți oferă o gamă largă de posibilități de exemplu: poți învăța lucruri noi, te poți relaxa și poți lega noi prietenii. Cetatea Devei este una din cele mai impozante fortificații medievale din Transilvania. Biserica din Sântămărie - Orlea se numără printre cele mai vechi biserici din spațiul românesc.

Daniela Dobândă, clasa aX-a A

Am vizitat Castelul Kendeffy, care a fost construit de către familia Kendeffy în 1782, o familie de nobili foarte bogați la acea vreme, care avea nevoie de o reședință în Țara Hațegului. Acest castel mi-a evocat aspectul cetăților franceze și este un interesant exemplu transilvănean al frumosului, cât de important era în aspirațiile de reprezentare ale aristocrației constituirea reședinței sale nobiliare.

Maria Alexandra Lupu, clasa a X-a A

Expoziția de fosile și animale împăiate de la Deva a fost foarte frumoasă. La Hunedoara am vizitat Castelul Huniazilor. Fațada acestuia medievală era superbă, la fel și interiorul.

Diana Bugariu, clasa a XI-a B

Excursia a avut două categorii de destinații: muzee și Castelul Huniazilor. Pe mine m-a impresionat foarte mult acest castel, o dată pentru că este printre puținele castele medievale, alături de castelul Bran, și, pe de altă parte pentru că deținea veșminte, arme și mașinării de tortură din acea vreme.

În drumul spre casă am cântat, atât cu clasa cât și individual și m-am simțit foarte bine.

Flavius Wurfer, clasa a XI-a

La Castelul Corvineștilor am fost impresionată de Sala Cavalerilor, unde acum câteva sute de ani, aici aveau loc recepții, baluri, primirea solilor altor state, dezbateri ale nobililor. Astăzi, într-un colț al acestei săli erau doi „cântareți ambulante”, care mi-au amintit de trubadurii din Evul Mediu și care ofereau publicului ascultător fragmente de muzică medievală.

Andra Lasc, clasa a XI-a B

Am fost impresionată de încăperile immense ale Castelului Huniazilor și de decorul acestora. Cel mai important este că am fost aproape toată clasa și ne-am distrat nemaipomenit împreună. Raluca Constantin, clasa a XI-a B

În excursie a fost foarte frumos mai ales că am fost cu colegii, care sunt niște persoane minunate. A fost o excursie cu caracter educativ și cultural, dar mai ales, ne-a ajutat să ne cunoaștem mai bine. Îmi doresc să mergem în cât mai multe excursii până când terminăm liceul

Diana Ahmad, clasa a XI-a B

Cel mai mult mi-a plăcut vizita la castel bineînțeles am făcut o mulțime de poze pe care le-am arătat prietenilor. De asemenea mi-a plăcut acel muzeu cu animale împăiate. Dar drumul cu autocarul a fost extraordinar, acea tobă a făcut TOTUL

Melania Marc, clasa a XI-a B

Cel mai mult mi-a plăcut legenda legată de fântâna săpată în stânca de la Castelul Huniazilor. Ea are 28 de metri adâncime. Se spune că acea fântână a fost săpată de 3 prizonieri turci pe care domnitorul îi ținea la castel. Acesta le promite că dacă vor săpa și vor găsi apă îi va elibera. După ce sapă în stâncă 15 ani găsesc apă, dar în acest timp domnitorul moare iar soția s-a da poruncă să fie uciși. Ca ultimă dorință unul dintre prizonierii turci cere permisiunea să scrie pe piatră: "Apă ai, inimă nu", dar se pare că nu aceasta ar fi traducerea adevărată. Inscripția conține textul: „Cel cea scris-o este Hasan prizonier la gheauri în cetatea de la biserică”.

Mi-a plăcut atmosfera din excursie și mi-ar plăcea să mai merg și în alte excursii cu doamna profesoară de istorie.

Iasmina Secul, Clasa a X-a C

Experiența din această excursie a fost una de neuitat deoarece a am vizitat multe locuri care m-au impresionat. Cel mai mult mi-a plăcut Castelul Corvinilor în care am găsit atmosfera medievală.

Bogdan Teretean, clasa a X-a C

La Castelul Huniazilor am aflat lucruri interesante. Vlad Țepeș ar fi fost închis vreme de 7 ani în temnița castelului, celula se află sub Sala Cavalerilor și e singura temniță care se păstrează ca închisoare în castel.

Mihaela Szilagyi, clasa a X-a C

A fost o excursie reușită cu multe momente frumoase și interesante. Am învățat multe și am explorat istoria României. Mi-a plăcut foarte mult traseul montan și vremea superbă de care am avut parte.

Mihai Crăciun, clasa a X-a C

Dintre toate obiectivele vizitate cel mai mult m-a impresionat măreția Castelului Corvinilor. Nu am să uit niciodată toate lucrurile deosebite pe care le-am văzut. Cea mai interesantă a fost Camera Torturilor datorită faptului că am văzut metodele de tortură din acea perioadă.

Cristina Diacenco, clasa a X-a C

Tezaurul de la Muzeul din Deva a fost uimitor, datorită mai ales al monedelor foarte valoroase și rare descoperite în Dacia. De asemenea m-au impresionat bijuteriile și obiectele cu caracter religios puse în valoare în vitrine prin modul în care erau iluminate.

David Martin, clasa a X-a C

Sala de tortură din Castelul Corvinilor a reprezentat pentru mine unul dintre importante puncte de atracție. În încăperile aflate la subsol sunt redată folosind manechine, o parte din scenele de groază la care erau supuși cei care încălcau legea, prizonierii, dar și vrăjitoarele.

Anca Boaru, clasa a X-a C

O excursie care nu va putea fii uitată niciodată. Cu oameni minunați, cu locuri memorabile care te-au lăsat fără cuvinte. Acestea sunt doar câteva vorbe despre ce a însemnat excursia pentru mine.

Este a doua excursie în care am fost și nu o să regret niciodată acest lucru. Cetatea Deva, Castelul Huniazilor, Biserica Sântămăria-Orlea sunt doar câteva dintre monumentele care aduc cinste Țării Hațegului. Pot spune că în această excursie am învățat să apreciez ceea ce am, o țară frumoasă, cu locuri speciale pe care dacă o să le cauți, o să le găsești

Andreea Acasandri, clasa a X-a A

La Castelul Corvineștilor m-au impresionat cele două camere de tortură, de asemenea foarte interesant a fost și la Sala Tezaurului din muzeul de la Deva. Atmosfera din autocar a fost excepțională, iar muzica și voia bună nu au lipsit în nicio secundă. Așa excursii să tot fie!

Raluca Mircea, clasa aXI-a B

Biserica din Sântămăria-Orlea a fost o încântare pentru mine, fiind bine structurată și având un aspect foarte frumos.

Mi-a plăcut foarte mult și deabia aștept să mai merg în astfel de excursii.

Cărăbaș Cristina, clasa a X-a C

DALTA LIBERTĂȚII

Oana Bălulescu

24

Eram singură între patru pereți ce parcă se apropiau, storcându-mă de vlagă. Stăteam și mă gândeam la fiecare literă pronunțată de mine, un alt neînsemnat om al acestui pământ. Fiecare silabă, fiecare cuvânt îmi ocupase un loc important din suflet. Cred! Da, cred în puterea nemărginită a unui cuvânt și în daunele provocate de acestea. Parcă simt tăișul ascuțit și bine șlefuit al fiecărui cuvânt aruncat la întâmplare, cu o forță inimaginabilă. Acestea sfâșie, distrug și nivelează tot ceea ce întâmpină în calea lor. Sunt neiertătoare.

În timp ce aștern aceste cuvinte precum un râu în derivă, agitat și involburat, un om este răpus de puterea despre care vă vorbeam, cea a cuvintelor. Atâta negativism poate ucide, de aceea trebuie privită și partea plină a paharului: cu un cuvânt poți bandaja o rană mai veche ce încă ne joacă feste precum una proaspăt imprimată. Să ne amintim că cicatricile, fie ele vizibile, fie bine ascunse, ne înștiințează de bătăliile purtate, nu neapărat pierdute. Mereu avem ceva de câștigat! Fie că este o informație, experiență, bunuri materiale... Întotdeauna suntem câștigători, doar că nu sesizăm acest lucru. Poate aceasta este problema! Punem un accent mult prea mare pe bunurile materiale și deși ne dăm seama, continuăm să facem aceeași greșală din nou și din nou, până la nesfârșit. Nu îmi doresc acest lucru pentru urmașii noștri. Îmi doresc ca aceștia să fie liberi și să reușească să străpungă peretele gros al cutiei care le îngrădește libertatea. Această cutie aproape indestructibilă pe care chiar noi am construit-o. Recunosc că și eu am clădit la aceasta cu perseverență, până am realizat că nu este o rampă de lansare, ci mai degrabă o îngrădire a propriei ființe. De aceea, vă propun să scoatem la iveală dalta libertății și să ne croim o cale spre adevărata fericire.

POEM LUI MANOLE

Prof. Ramona Chinez

Construiesc sau nu?
și dacă da, are rost să ridic aceste ziduri spre cer?
Căci zidurile mele rămân tot închise
și cum voi reuși atunci
să-mi fac înțeleasă chemarea?
și cine o va asculta?
Tu...Mira,- tu ai găsit răspunsul?
Ai putut rezolva ecuația care ne macină existențele?
Tu - ai învățat să iubești?
Ai învățat să asculți chemarea zilei a șasea
când tu ai fost
pentru ca eu să exist?
Eu...eu am fugit de glasul Celui Care întrebă.
Dar tu, tu nu ai fugit nicăieri.
De ce ai fugi acum?
Eu am încercat, nimeni nu poate demonstra contrariul.
cu sudoarea frunții mele, nu mi-am câștigat pâinea de toate zilele,
am ales să creez.
Turlle mari, grandioase se înalță în sufletul meu.
Dar pentru tine mai există toate astea?
Sau există doar chemarea, pe care ascultând-o
Nu ai putut să nu o iei în seamă?
Oprește-ți sufletul lângă- al meu și
lasă-l să curgă..
fără a-ți păsa de direcție, de sens..
(în fond, sensul este cel pe care noi îl dăm)
Bucură-ți existența, așa limitată cum este
de frumusețea jertfelnică a darului meu.
Da, am dat.
Chiar dacă nu mi s-a cerut, am dat.
Și-n toate astea pot să cer o ultimă dorință?
încearcă de-ți separă existența de a mea...
ai lua cu tine părul negru, Lumina ochilor mei
Cunoașterea frenetică a vieții- căci pentru tine asta înseamnă cu adevărat filosofie-
Apoi, apoi nu ai mai ști ce mi-ai putea lua
Pentru că, începând cu tine și sfârșind cu tine
Sunt eu.

MICUL FOTBALIST

Sergiu-Răzvan Osman

26

Micuț fiind eu îmi doream
Să cresc repede mare,
Visam să ajung fotbalist,
Cu pozele prin ziare.
Portar doream să fiu mereu,
Buffon era idolul meu.
Dar, nu a fost să fie așa
Pentru că mama nu dorea,
Dorea pe primul loc să fie școala,
Băiatul ei să învețe bine
Iar eu visam degeaba
La stadioane pline.
Visam să joc la Barsa,
La Milan sau Real,
Să fiu coleg cu Messi,
Ronaldo sau Zidane.
Dar timpul s trecut
Gândirea s-a schimbat
Și mi-am dat seama singur
Ca nu-s chiar talentat.
Joc fotbal de plăcere
Și suunt aplaudat
Când apăr un penalty
Dar asta doar în parc,
Nu umplu stadioane
Așa cum am visat,
Dar mă simt foarte bine
Căci sunt apreciat...

IMPLICAREA EVELILOR ÎN ACȚIUNI DE VOLUNTARIAT ȘI CONTURAREA TRĂSĂTURILOR MORALE DE PERSONALITATE

Prof. Psiholog Adina Maria Gugonatu

Implicarea elevilor în acțiuni de voluntariat are un rol esențial în conturarea unor trăsături morale de caracter cum ar fi: altruismul, grija față de celălalt, bunătatea, respectul, responsabilitatea care devin adevărate valori atitudinale și care ghidează traiectoria existențială spre conduite dezirabile, acceptate de societate.

A implica elevii în acțiuni de voluntariat înseamnă de fapt a-i sensibiliza la nevoile semenilor, a-i face să conștientizeze importanța pe care sprijinul moral, material sau financiar o are pentru cel aflat în dificultate dar și să creeze o stare de bine în plan psihic celui care reușește să facă un gest umanitar, stare concretizată printr-un sentiment de satisfacție, mulțumire, utilitate.

În calitate de cadre didactice avem datoria de a forma și de a transmite elevilor noștri cunoștințe, competențe și abilități necesare acestora atât de-a lungul traiectoriei școlare cât și profesionale dar în același timp, tot nouă, cadrelor didactice, profesori, educatori, psihologi, ne revine datoria morală de a dezvolta în conștiința elevilor sentimente precum: respect, compasiune, altruism, implicare, dăruire. Aceste tipare comportamentale odată conturate vor contribui la formarea unei structuri de personalitate din care nu vor lipsi trăsături morale de caracter ce au rolul de a îndruma elevii spre acte caritabile și vor determina implicarea acestora în acțiuni umanitare cum ar fi: strângere de fonduri pentru bătrânii din azile sau centre de zi, donații pentru copii orfani sau familii cu posibilități materiale, financiare precare. Însă, pentru a reuși să creionăm aceste trăsături morale, important este exemplul personal atât al nostru în calitate de cadre didactice cât și al celor două figuri parentale sau a persoanei care îngrijește copilul. De aceea familia și școala joacă un rol important în dezvoltarea conștiinței morale a tinerilor, aflați într-un continuu proces de formare. Dacă cele două medii instituționale școala și familia prin reprezentanții lor - cadre didactice și părinți - oferă un exemplu pozitiv concretizat prin implicare în acțiuni umanitare atunci copiii respectiv elevii noștri au toate șansele de a asimila și de a interioriza aceste modele atitudinal-comportamentale și vor experimenta la rândul lor preluând conduita celor care le sunt alături în procesul de formare școlară, socială, profesională.

A dăruie, a fi bun, a fi respectuos, a fi sensibil, a te implica devin tipare atitudinal-comportamentale formate în interacțiune cu celălalt fie el părinte, profesor, prieten sau simplu coleg.

VENETIA

„SERENISSIMA”

Prof. Cristina Mandae

O vizită la Veneția este, în primul rând, o întâlnire cu istoria și cu arta. O întoarcere în vremurile de strălucire și frumusețe de odinioară, chiar dacă, azi, puterea timpului nu a distrus splendoarea și farmecul unor epoci demult apuse.

Veneția este orașul care te fascinează de la prima vedere. Este inedită și surprinzătoare. Clădită pe piloni, Veneția, este situată în întregime pe ape. Are 118 insule și insulițe și este străbătută în toate sensurile de 150 de canale.

Orașul-lagună își păstrează și astăzi intacte valorile artistice și culturale.

Piața San Marco, centrul istoric și artistic al Veneției, este un ansamblu arhitectural care întrunește mai multe edificii construite între secolele IX și XI, constituind nucleul cel mai iubit atât de venețieni, cât și de turiști.

Biblioteca San Marco a fost construită în secolul al XI-lea, a fost îmbogățită ulterior cu coloane, mozaicuri și statui. Interiorul este strălucitor, mozaicuri murale povestesc istoria biblică, coloanele verzi susțin bolta lucrată, și ea, în mozaicuri de preț.

Palatul Dogilor, masiv și foarte elegant, decorat cu porticuri și dantelării bogate, este de culoare roz și poartă amprenta Leului Înariptat- simbolul Veneției și, totodată, al puterii maritime a Republicii.

Basilica Santa Maria Gloriosa Dei Frari impresionează prin interiorul ei samptuos. Construită în stil gotic între secolele XIII - XIV, din cărămidă de Istria, are 17 altare monumentale decorate în stil baroc. Picturile murale gigantice aparțin unor renumiți pictori renascentiști printre care Tiziona Vecello.

Basilica *SANTA MARIA DELLA SALUTE*, o biserică atipică, în formă rotundă, bogat ornamentată în stil baroc. A fost construită ca o ofrandă adusă pentru eliberarea orașului de ciuma care a decapitat o treime din populația Veneției, la 1631.

CANALE GRANDE (cu *PODUL RIATLO*), lung de 4km, străbate centrul orașului descriind litera S. O mulțime de „Vaporetto” asigură transportul public urban iar „traficul” pe apă face deliciul miilor de turiști și dă consistență „ineditului” venețian!

Printre basilici, dantelării, canale, gondole, străduțe care duc, toate, spre „inima” Veneției – Piața San Marco –, vaporetto, orchestre și soliști ambulanti, tarabe cu suveniruri, magazine - muzeu ale marilor firme de modă, parfumerii, bijuterii, pizzerii și cafenele, gelaterii colorate și îmbietoare, „macaronari” gălăgioși și „carabinieri” vigilenți, Veneția își arată fețele. Strălucirea de altădată a Republicii imbatabile, farmecul de azi al unui oraș colorat, pestriț și foarte romantic.